

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΜΑΘΗΜΑ

**ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΓΕΩΡΓΙΚΕΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ**

ΩΡΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ

12:45

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ – ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ: 11-6-2026

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΓΕΩΡΓΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΘΕΜΑ Α

- A1.**   α. ΣΩΣΤΟ
- β. ΛΑΘΟΣ
- γ. ΛΑΘΟΣ
- δ. ΣΩΣΤΟ
- ε. ΛΑΘΟΣ

- A2.**   1. ε
2. γ
3. α
4. β

- A3.**   α

ΘΕΜΑ Β

B1. α) Σελίδα 21, ΠΡΩΤΗ Παράγραφος,

“Συμβατικά, οι τομείς παραγωγής στην οικονομία κάθε χώρας διακρίνονται σε τρεις: τον πρωτογενή τομέα (παραγωγή γεωργικών προϊόντων και ορυκτών), το δευτερογενή τομέα (μεταποίηση και βιομηχανική παραγωγή) και τον τριτογενή τομέα (εμπόριο, παροχή υπηρεσιών, κατασκευές). “

B1. β) Σελίδα 24,

“Συχνά, επίσης, παρατηρείται σύνδεση μεταξύ γεωργικών επιχειρήσεων που ανήκουν στον ίδιο τομέα παραγωγής:

- Γεωργικές επιχειρήσεις του πρωτογενούς τομέα παράγουν προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως πρώτες ύλες επίσης από άλλες γεωργικές επιχειρήσεις του πρωτογενούς τομέα (π.χ. επιχειρήσεις που παράγουν χόρτο μηδικής, το οποίο πωλείται σε άλλες επιχειρήσεις που εκτρέφουν ζώα, για να χρησιμοποιηθεί ως ζωοτροφή.

- Γεωργικές επιχειρήσεις του δευτερογενούς τομέα των οποίων τα προϊόντα τα επεξεργάζονται σε επόμενο στάδιο άλλες επιχειρήσεις του δευτερογενούς τομέα. Για παράδειγμα, η επεξεργασία του βαμβακιού, για να

αποχωρισθούν οι ίνες από τους σπόρους βαμβακιού, γίνεται σε μονάδες εκκοκκιστηρίων.

Κατόπιν οι κλωστοϋφαντουργικές επιχειρήσεις μεταποιούν τις ίνες σε υφάσματα, τα οποία επεξεργάζονται τελικά οι βιομηχανίες ενδυμάτων.

- Γεωργικές επιχειρήσεις του τριτογενούς τομέα που διακινούν γεωργικά προϊόντα σε άλλες επιχειρήσεις του ίδιου τομέα (χονδρεμπορικές επιχειρήσεις που πωλούν γεωργικά προϊόντα σε επιχειρήσεις λιανεμπορίου).“

B2. α) Σελίδα 129, ΠΡΩΤΗ Παράγραφος,

“Ρευστότητα είναι η δυνατότητα της επιχείρησης να ανταποκριθεί στις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της, όπως την πληρωμή μισθών και ημερομισθίων, την εξόφληση δόσης δανείου, την πληρωμή φόρων, την εξόφληση προμηθευτών κτλ. Για την ικανοποίηση των υποχρεώσεων αυτών η επιχείρηση πρέπει να έχει στην διάθεσή της ανάλογα μετρητά (ρευστά διαθέσιμα).“

B2. β) Σελίδα 129, ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΙ ΤΡΙΤΗ Παράγραφος,

“Η κερδοφορία δεν εξασφαλίζει απαραίτητα τη ρευστότητα της επιχείρησης, επειδή ορισμένες δαπάνες (π.χ. οι αποσβέσεις) δεν καταβάλλονται σε μετρητά αλλά

και γιατί συχνά οι πωλήσεις προϊόντων, καθώς και οι αγορές πρώτων υλών, δε γίνονται τοις μετρητοίς αλλά επί πιστώσει.

Λαμβάνοντας υπόψη τις πιο πάνω παρατηρήσεις, μια εκτίμηση της ρευστότητας σε επιχειρηματικής μορφής μονάδες μπορεί να γίνει με την ακόλουθη σχέση:

$$\text{Ρευστότητα} = \text{Κέρδος} + \text{Αποσβέσεις}$$

Με μεγαλύτερη ακρίβεια η ρευστότητα μπορεί να εκτιμηθεί με βάση το ταμειακό πρόγραμμα της επιχείρησης.

Βιώσιμη γενικά είναι μια επιχείρηση όταν παρουσιάζει κερδοφορία και ρευστότητα.“

B3. α) Σελίδα 46, ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ Παράγραφος,

“Στα οικονομικά, εξισώνεται ο όρος «χρησιμότητα» («μονάδες κατανάλωσης συγκεκριμένου προϊόντος ή υπηρεσίας») με την ικανοποίηση. Έτσι, η έννοια της χρησιμότητας είναι σημαντική, αφού υποτίθεται ότι μόνο αγαθά και υπηρεσίες που έχουν την ιδιότητα να προσφέρουν ικανοποίηση, έχουν και ζήτηση στην αγορά.

Από την άλλη μεριά, υποτίθεται ότι οι καταναλωτές συμπεριφέρονται «λογικά», πράγμα που σημαίνει ότι προσπαθούν να μεγιστοποιούν τη συνολική χρησιμότητα,

με το συγκεκριμένο και περιορισμένο εισόδημα που διαθέτουν και τις τιμές που επικρατούν στην αγορά.“

B3. β) Σελίδα 47, ΠΡΩΤΗ Παράγραφος

“Σχετικός με τα παραπάνω είναι και ο «νόμος της φθίνουσας χρησιμότητας», που λέει ότι, όσο αυξάνεται η κατανάλωση ενός συγκεκριμένου προϊόντος, κάθε επόμενη μονάδα του προϊόντος αυτού προσφέρει μικρότερη χρησιμότητα (ικανοποίηση) από την προηγούμενη μονάδα. Με άλλα λόγια, όσο αυξάνεται η κατανάλωση, η «οριακή χρησιμότητα» μειώνεται.“

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. α) Σελίδα 118, ΕΝΟΤΗΤΑ 4.4.2.3, ΠΡΩΤΗ Παράγραφος,

“Οι δαπάνες παραγωγής δεν καταβάλλονται όλες σε τρίτους. Οι ιδιοκτήτες των γεωργικών επιχειρήσεων κατέχουν συντελεστές παραγωγής (εργασία, κεφάλαιο) τους οποίους διαθέτουν στην ίδια τους την επιχείρηση.“

Γ1. β) Σελίδες 118 και 119, Ι. Καταβαλλόμενες δαπάνες,

ΤΡΙΑ (3) ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ:

1. Καταβαλλόμενο ενοίκιο εδάφους

- 2. Καταβαλλόμενη αμοιβή εργασίας**
α) Μόνιμου ξένου προσωπικού
β) Μη μόνιμου (εποχικού) ξένου προσωπικού
- 3. Αξία αγοραζόμενων και αναλώσιμων υλικών**
α) Λιπασμάτων
β) Φυτοφαρμάκων
γ) Καυσίμων
δ) Ζωοτροφών
- ε) Κτηνιατρικών φαρμάκων
- στ) Συντήρησης κεφαλαίων κτλ.

- 4. Αμοιβή υπηρεσιών τρίτων**
α) Μηχανικού έργου
β) Μεταφορικών
γ) Γεωπόνου, κτηνίατρου, τεχνιτών κτλ.
δ) Καταβαλλόμενων ασφαλίσεων
ε) Τελών, δικαιωμάτων, φόρων κτλ.

- 5. Καταβαλλόμενοι τόκοι**
α) Μόνιμου κεφαλαίου
β) Ημιμόνιμου κεφαλαίου
γ) Κυκλοφοριακού κεφαλαίου και εργασίας

ΚΑΙ

Σελίδα 120, ΙΙ. Μη καταβαλλόμενες δαπάνες,

ΤΡΙΑ (3) ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ:

1. Ενοίκιο ιδιόκτητου εδάφους
2. Αμοιβή εργασίας του παραγωγού και των μελών της οικογένειάς του
3. Αξία μη αγοραζόμενων αναλώσιμων υλικών (ιδιοπαραγόμενων στη γεωργική επιχείρηση)
  - α) Σπόρων κτλ.
  - β) Ζωοτροφών
4. Τόκοι ιδίων κεφαλαίων
  - α) Μόνιμου
  - β) Ημιμόνιμου
  - γ) Κυκλοφοριακού
5. Αποσβέσεις
6. Αυτασφάλιστρα

Γ2. α) Σελίδα 162, Παράγραφος 6.3,

“Οι συνήθως χρησιμοποιούμενες μέθοδοι γεωργικής λογιστικής είναι: i) η απλογραφική, ii) η διπλογραφική και iii) η βελτιωμένη απλογραφική μέθοδος.”

Γ2. β) ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ (ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΙΑ)

Σελίδα 164, ΠΡΩΤΗ Παράγραφος,

“Η διπλογραφία είναι ολοκληρωμένη λογιστικά μεθοδολογία και κατάλληλη για κάθε είδους γεωργικές επιχειρήσεις. Βασικό πλεονέκτημά της είναι ότι οι λογαριασμοί υποδιαιρούνται απεριόριστα, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα οικονομικής ανάλυσης σε εξαιρετικό βαθμό,

τόσο σε επίπεδο εσόδων, όσο και σε επίπεδο εξόδων της επιχείρησης. Οι δυνατότητες αυτές όχι μόνο δίνουν εργαλεία για την αποτίμηση των οικονομικών αποτελεσμάτων της επιχείρησης, αλλά υποβοηθούν σημαντικά και τη μελλοντική αναδιοργάνωσή τους.”

Γ3. α) Σελίδα 60, Παράγραφος Χρονικός ορίζοντας,

- “- Η περίοδος της στιγμής,
- Η βραχυχρόνια περίοδος,
- Η μακροχρόνια περίοδος“

Γ3. β) Σελίδα 60, Παράγραφος Χρονικός ορίζοντας,

“Η περίοδος της στιγμής, που είναι τόσο σύντομη, ώστε δεν είναι δυνατό να επεκταθεί η προσφορά (πλήρως ανελαστική προσφορά).

Η βραχυχρόνια περίοδος, όπου είναι δυνατό να επεκταθεί η προσφορά μόνο με χρησιμοποίηση μεγαλύτερων ποσοτήτων από ορισμένους συντελεστές παραγωγής που μπορούν να μεταβληθούν (π.χ. πρώτες ύλες).

Πάντως, λόγω της ύπαρξης και σταθερών συντελεστών παραγωγής (που δε μεταβάλλονται στο

βραχυχρόνιο διάστημα), όπως είναι π.χ. οι εγκαταστάσεις, περιορίζεται αρκετά η δυνατότητα επέκτασης της προσφοράς στη βραχυχρόνια περίοδο, γι' αυτό η ελαστικότητα της προσφοράς είναι σχετικά μικρότερη κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου (σχετικά ανελαστική προσφορά).

Ειδικά για τα γεωργικά προϊόντα, ο βιολογικός τους χαρακτήρας επιβάλλει την πάροδο χρόνου από την απόφαση μέχρι το αποτέλεσμα, που μερικές φορές είναι μεγάλος, π.χ. ελιές ή βοοειδή. Βραχυπρόθεσμα μόνο μικρές αλλαγές είναι εφικτές, π.χ. επιμελημένη συγκομιδή, προσκόμιση κατώτερων ποιοτήτων κτλ.“

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. α) ΟΛΙΓΟΠΩΛΙΟ

Σελίδα 70, ΕΝΟΤΗΤΑ 2.5.4, ΔΕΥΤΕΡΗ Παράγραφος,

“Μια αγορά είναι ολιγοπωλιακή, όταν λίγες (τρεις-τέσσερις) μεγάλες επιχειρήσεις, οι οποίες συγκεντρώνουν υψηλό μερίδιο των πωλήσεων, κυριαρχούν σ' έναν κλάδο.“

ΜΟΝΟΠΩΛΙΟ

Σελίδα 68, ΕΝΟΤΗΤΑ 2.5.2, ΠΡΩΤΗ Παράγραφος,

“Καθαρό μονοπώλιο υπάρχει, όταν η προσφορά ενός συγκεκριμένου αγαθού είναι στα χέρια μιας μόνο επιχείρησης (π.χ. μέχρι την απελευθέρωση της αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας, η προσφορά της στην Ελλάδα γινόταν αποκλειστικά από τη ΔΕΗ Α.Ε.) ή μιας μικρής ομάδας επιχειρήσεων, οι οποίες όμως ακολουθούν κοινή πολιτική προώθησης των πωλήσεων. Η τελευταία περίπτωση ονομάζεται «καρτέλ». Σχετικό παράδειγμα είναι η αγορά του πετρελαίου, όπου η πολιτική προώθησης των πωλήσεων (και άρα και τιμολόγησης του προϊόντος) ελέγχεται από τις χώρες-μέλη του ΟΡΕC.”

Δ1. β) Σελίδα 66, ΕΝΟΤΗΤΑ 2.5, ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ Παράγραφος,

“Σημειώνεται ότι στις χώρες - μέλη της Ε.Ε., αλλά και σε άλλες αναπτυγμένες χώρες, λειτουργούν Επιτροπές Ανταγωνισμού, οι οποίες προσπαθούν να εξουδετερώσουν τέτοιες επιχειρηματικές δραστηριότητες χειραγώγησης των αγορών με σειρά μέτρων που αποτρέπουν την υπέρμετρη εμπορική συγκέντρωση, δηλαδή τον έλεγχο της αγοράς από λίγες επιχειρήσεις.”

Δ1. γ) ΘΑ ΜΕΙΩΘΕΙ

Σελίδα 57, ΠΡΩΤΗ Παράγραφος,

“Οι μεταβολές στις τιμές των συμπληρωματικών προϊόντων. Ορισμένα προϊόντα ζητούνται «μαζί» με κάποια άλλα αγαθά, γιατί το ένα συμπληρώνει το άλλο, π.χ. σουβλάκι και πίτα, καφές και ζάχαρη κτλ. Εάν η τιμή του ενός αγαθού αυξηθεί, αυτό θα οδηγήσει σε μείωση της ζητούμενης ποσότητας αυτού του αγαθού, αλλά και σε μείωση της ζητούμενης ποσότητας του άλλου συμπληρωματικού του αγαθού.”

Δ1. δ) Σελίδα 26, ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ Παράγραφος,

“Το οικονομικό μέγεθος, που μετράται για τις γεωργικές επιχειρήσεις του πρωτογενούς τομέα με το διαμορφούμενο ακαθάριστο κέρδος, ενώ για τις επιχειρήσεις του δευτερογενούς ή τριτογενούς τομέα με το ύψος της ετήσιας αξίας πωλήσεων (τζίρος).”

Δ2. α) Σελίδα 17, Πολυτεμαχισμός,

“Ο πολυτεμαχισμός κάθε γεωργικής εκμετάλλευσης, αφού η μέση γεωργική εκμετάλλευση αποτελείται από 6-7 αγροτεμάχια.”

Σελίδα 18, ΠΡΩΤΗ Παράγραφος,

“Εξαιτίας των παραπάνω γίνεται δύσκολη η ευρεία εκμηχάνιση της γεωργίας και η εφαρμογή νέων

τεχνολογιών, με αποτέλεσμα τη μικρής κλίμακας παραγωγή και τα μικρά, κατά μέσο όρο, εισοδήματα.”

Δ2. β) Σελίδα 34, ΠΡΩΤΗ Παράγραφος,

“Αυτό γίνεται είτε με τις επιδοτήσεις και τις άλλες ενισχύσεις, που χορηγούνται σε επιχειρήσεις που παράγουν γεωργικά προϊόντα, είτε με μέτρα πολιτικής για τον επηρεασμό των τιμών που διαμορφώνονται στην αγορά. Οι επιδοτήσεις αυτές αποτελούν σήμερα ένα σημαντικό τμήμα των εισπράξεων από τις πωλήσεις των γεωργικών προϊόντων και προστατεύουν σε μεγάλο βαθμό τους παραγωγούς από τις αβεβαιότητες.”

Δ2. γ) ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΟΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Ή ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Σελίδα 161, ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΙ ΤΡΙΤΗ Παράγραφος,

“Σε περίπτωση που δεν υπάρχει οικονομική σταθερότητα εφαρμόζεται η μέθοδος του κόστους ανακατασκευής, δηλαδή του υπολογισμού όλων των δαπανών με βάση τις οικονομικές συνθήκες της εποχής εκτίμησης. Αυτή η μέθοδος χρησιμοποιείται, κυρίως, για την εκτίμηση της αξίας έργων υποδομής, που συνήθως δεν

επιδρούν άμεσα στην παραγωγή, όπως είναι οι έγχειες βελτιώσεις και κατασκευές, καθώς και οι πολυετείς φυτείες.

Στη συγκεκριμένη μέθοδο εκτίμησης, πέραν των δαπανών δημιουργίας του περιουσιακού στοιχείου, συνυπολογίζεται και ο τόκος τους και μάλιστα ανατοκιζόμενος, δηλαδή από τη στιγμή δέσμευσης των χρημάτων που πληρώνονται για την κάλυψη των συγκεκριμένων δαπανών, μέχρι τη στιγμή της ρευστοποίησης.”